

del cor obligantnos á desitjar y creu-
rer en la existencia d' un mon més
elevat, ahont gosém eternament d'
aquest efecte de divina emanació que
te á son servey les garlandes dels
astres, els murmuris de les fons del
bosch, el cant dels aucells, el perfúm
de les flors, les llàgrimes de la verge,
els sospirs de l' aymant y tot quant de
pur y noble ha sortit de la divina mà
del Criador.

Sobre verda taula estavam tots for-
mant círcol tinguent en mitj una mu-
nió de comestibles; els gossos afadi-
gats jeyan al nostre costat, les esco-
petes y sarrons penjavan d' algú
plansó y una mata d' argelaga fume-
jant dava forts espatechs al ser consu-
mida per les flames mentres nosaltres
dinaám ab una gana que 'ns feya
trovar excel·lent el menjar.

¡Qué bé 's passen els dias cassant!

En la cassera un resta entrègat en
els amorosos brassos de la esperança,
d' una esperança falaguera, que no
desampara may ni al matí ni al ves-
pre, donchs si en una cassera no 's
porta cassa encara queda la confiança
en la revenja.

.....
.....

La nit ab son negre mantell ho em-
bolcallá tot; solsament brillavan les
estrelles en el firmament y els llums
de les masoveries escampades en el
plá y montanya;..... sols se sentian
els cants feréstechs d' alguna xibeca
quant unes notes llastimeres vibraren
per la encontrada.....

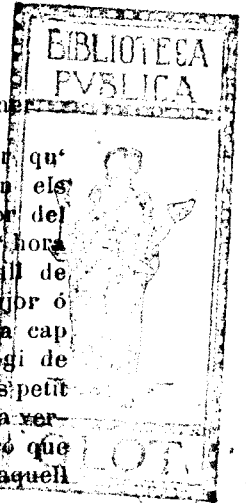
Eran les campanes dels cloquers de
la vall de Vianya que captavan una
oració pera les pobres ànimes.....

LLUIS TORRAS.

SECCIÓ COMARCAL.

BESALÚ.

17 de Janer

Estém en vigílias de la festa major qu'
ha de celebrarse en aquesta vila en els
dias 22 y 24 del present mes en honor del
patró sant Vicens. Encara avuy es l' hora
que no puch donar el més petit detall de
ella, per no saberse si serà festa major ó
festa ordinaria, donchs encare no hi ha cap
orquestra llogada, ni se sap que s' hagi de
celebrar cap festeig puga donar el més petit
realce á la festa. Verdaderament causa ver-
gonya pera 'ls fills d' aquesta població que
voldrían veurer la festa lluhida y ab aquell
ayre familiar en que 's feya avans.

Quan un recorda y sent explicar á per-
sones de més avansada edat, lo boniques y
animades que 's celebravan en aquesta vila
deu dotse anys enrera y lo molt grandioses
y concorregudes que resultavan dites festes,
acaban de donar á comprendre que verda-
derament estém en un altre país que no
era avans Besalú, donchs clar se veu que 'n
aquest extrém de mon tothom está plé de
desconfiances y ambicions y per més ben
dir, plé de miseries y calamitats.

Lo que 's aquesta vila, sembla talment
que estigui posada á desapareixer. Cada any
anem en decadencia, tothom li fa quantra,
tot li va al revés, tot li va desacertat y tot
li desapareix, pero no li desapareixen may
aquests desastrosos impostos del Govern
ab que cada any li van augmentant, deixant-
la cada dia més destragada y abatuda, de-
safortintla molt la mala voluntat de que ha
sigut víctima de part dels principals pares
que ha tingut y té, que se l' han mirada ab
certa indiferencia y ab certa enemistat, tant
que no pot menos que anar aquesta históri-
ca vila ab passos de caball en el més trist ca-
mí de la miseria. Com més va, més difícils se
fan cada dia els medis de viurer per la gran
decadencia de que es víctima, donchs per
que 's convencin, cada any se disminueix
de vehins. Ab els cens de població que 's
va ferse en l' any 1897 y el que s' ha for-
mat als primers del mes present, resultan
de menos uns 150 individus no més ab
aquest curt temps, de manera que dintre
deu ó dotse anys no pot menos que perdre
el nom de vila de Besalú, sino que serà el
del poblet de Besalú.

No obstant, si hi haguessin persones de
bondadosa voluntat que miressin per la se-